

срѣщу него армията си, Марцеллъ тѣй сжщо, както въ 1-ия бой при този градъ, излѣзълъ изъ него съ всичката си армия, атакувалъ Аннибала и вече довелъ прѣднитѣ му войски въ растройство и безрѣдъца; обаче армията на Аннибала скоро се устроила и боя станалъ общъ, но билъ прѣкратенъ отъ внезапно появившата се силна буря. На третия день Марцеллъ, възползванъ отъ това, че Аннибалъ испратилъ единъ силенъ отрядъ на фуражировка, излѣзълъ изъ града и се построилъ въ боенъ рѣдъ, извиквающъ Аннибала на бой. Аннибалъ го приелъ: фуражиритѣ му незабавно се върнали, а въоръженитѣ жители на Нола се присъединили къмъ Марцелла, който ги турилъ въ резервъ. Римлянитѣ атакували първи и твърдѣ силно, а картагенцитѣ се отбранявали много упорито, и побѣдата дълго се колебала, но най послѣ картагенцитѣ били надвити и отблъснати въ лагера си, като загубили до 5.000 души убити, 600 души плѣнени, 6 слона и 19 значки или знамена. Марцеллъ отстѣпилъ въ Нола, като загубилъ не по вече отъ 1000 души. А на 3-ия день слѣдъ това 1.272 испански и нумидийски конници се прѣдали на римлянитѣ и впоследствие имъ служили вѣрно, за което слѣдъ свършването на войната били наградени съ земи въ тѣхнитѣ страни и въ Сицилия.

И тѣй частието рѣшително взело да измѣнява на Аннибала! Като испратилъ Ханнона съ войскитѣ му обратно въ Брутий, той се отгѣлилъ отъ Кампания въ Апулия и се расположилъ въ сѣверната ѣ часть, въ Арпи, на зимни квартири.

Слѣдъ отгѣлованието му отъ Кампания, Фабий прѣнесълъ отъ Нола и Неаполъ въ лагера при Суессула голѣми запаси храни, оставилъ в ѣ

този лагеръ силенъ отрядъ войска а самъ съ главнитѣ сили отишълъ къмъ Капуа и почналъ да разорява околноститѣ ѣ. Капуанцитѣ испратили противъ него 6.000 души отъ войскитѣ си, отъ които лошата имъ пѣхота не се осмѣлявала да влѣзе съ него въ бой, но доста добрата конница — непрѣстанно го безпокоила съ частни нападения. Фабий, като разорилъ земитѣ на Капуа, върналъ се въ лагера си при Суессула и се расположилъ въ него на зимовище, като заповѣдалъ на Марцелла да остави въ Нола само необходимото за защитата ѣ число войски, а останалитѣ да распусне. Семпроний прѣминалъ отъ Кума въ Луцерия, въ Апулия, за да наблюдава прѣзъ зимата Аннибала, като испратилъ претора Валерия съ легионитѣ му въ Брундузій, за да пази земитѣ на салентинцитѣ и да приготви всичко нужно за война съ Филиппа македонски прѣзъ слѣдующата година.

Между това въ Брутий Имилконъ, единъ отъ военачалницитѣ на Аннибала, слѣдъ нѣколко мѣсечна трудна обсада и упорита отбрана на Петелия, принудилъ този градъ, а слѣдъ него и града Консенция (днесъ Consenza) да се прѣдадѣтъ. Ханнонъ обсадилъ Регий, а Амилкаръ Локра. Послѣдний принудилъ локрянитѣ да прѣдадѣтъ града по капитулация и да сключатъ настѣпателенъ и отбранителенъ сюзъ съ Аннибала. Брутийцитѣ, излѣгани въ надѣждата си, че ще придобиятъ плячка въ Регий и Локра, събрали 15.000 души войска, съ намѣрение да обсадятъ, прѣвзематъ и разграбятъ богатия гръцки градъ Кротонъ (днесъ Cortona) на брѣга на морето, но испратили да искатъ съгласието на Аннибала, който ги испратилъ при Ханнона, а Ханнонъ не имъ далъ никакъвъ отговоръ. Тогава брутийцитѣ сами оти-